

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

17. évfolyam 8.szám - az Úr 2016. évének augusztus havában

Mindnyájan egy szívvel-lélekkel dicsőítsétek Istent, Urunk, Jézus Krisztus Atyját! (Róm 15,6)

A történelemből láthatjuk, hogy az emberi öntudat megjelenésével szinte egy időben megjelent a természetfeletti keresése is. Ez kezdetben eléggé kezdetleges, antropomorf formát öltött és sokféle módon nyilvánult meg, viszont lényegében ugyanaz volt: megismerni a létezésünk alapját és forrását. Minden ember érzi valahol a szíve mélyén, hogy létezése nem véletlen és az élet sem csak úgy "magától" keletkezett. Később, a történelem egy adott pillanatában az istenkereső embert megszólította az Isten. Ez nem egyszeri alkalom volt, mint tudjuk a Szentírás, ami ennek bizonyítéka, több száz éven át íródott. Isten és ember kapcsolatának, párbeszédének egyik sarkalatos pontja Isten imádása és dicsőítése. Nem csak a Bibliában, hanem az Egyház történetében is láthatjuk, hogy milyen sokféle módon igyekszik az ember megszólítani, imádni, dicsőíteni az Istent. De mi is az imádatunknak és a dicsőítésünknek a lényege? Az ószövetségi iratokban gyakran találkozhatunk azzal, hogy a prófétákon keresztül Isten dorgálja népét, mert az imádatuk és a szertartásaik nem megfelelőek. Még a kezdet-kezdetén látjuk, hogy Káin áldozatát nem fogadja el Isten. Jézus is több ízben figyelmezteti a véneket és írástudókat arra, hogy nem Istennek tetszően végzik szolgálatukat. A helyes dicsőítésről a IV. misekánon prefációjában nagyon kifejező összefoglalást láthatunk: "A te boldogságod teljes a mi dicséretünk nélkül is, mégis megadod, hogy jószágodért hálát adjunk. A mi magasztalásunk nem tesz nagyobbá téged, nekünk azonban üdvösségünkre válik." Nem Istennek van szüksége az imádásunkra, hanem nekünk. Ha nem őt imádjuk, akkor keresni fogunk az életünkben valamit, vagy valakit, akit a helyére állítunk. Isten imádása teljessé teszi az életünket, a teremtett dolgok imádása viszont tönkre is teheti az életünket. Isten szilárd alapja az életünknek, a teremtett dolgokat csak azért kaptuk, hogy rátaláljunk azok Teremtőjére. Amikor Istent dicsőítjük az is hasonló elven "működik". Neki nincs szüksége arra, hogy elmondjuk mennyire jó és csodálatos, nincs szüksége rá, hogy dicséretekkel halmozzuk el. A dicsőítésben mi ismerjük meg egyre jobban őt és szükségünk van erre ahhoz, hogy meglássuk életünk értelmét és jutalmát. Mindannyian ugyanis Isten színe látásában fogunk részesülni, kivéve, ha ebből szánt szándékkal kizárjuk magunkat. Ha elfogadom Istent az életem Urává, akkor ez a színről-színre látás, ez a személyes, örök találkozás a teljes és tökéletes boldogságot fogja nekünk megadni. Ha elutasítom, hogy ő az életem ura, Isten ezt a döntésemet is teljesen tiszteletben tartja, ugyanis szabad akaratot adott, nem gépeknek alkotott minket. Ebben az esetben viszont magamat zárom ki az életem beteljesedéséből és az örök boldogságból. A döntés a miénk.

Rev. Rezek Ádám

Tócsói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztő: Takács József

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Események templomunkban

Július 23-án KristianSmelik és György Noémi kötött szentségi házasságot.

Augusztus 5-én az Úrban elszenderült Bartos Márta testvérünket temették. R.I.P.

Augusztus 7-én a vasárnapi szentmise keretében Wrábel Patrik, Rózsa Kevin és Varga Lili részesült a keresztség szentségében.

Augusztus 15-én Nagyboldogasszony ünnepén és egyben templomunk felszentelésének 18. évfordulóján 1 miséző pap + 1 ministráns + (a kántorral, sekrestyével együtt) 43 hívő vett részt a szentmisén. Az oltárnál szolgálókon kívül 32 személy járult szentáldozáshoz.

Augusztus 18-án (csütörtökön) szentségimádás lesz az esti szentmise után. 25 évvel ezelőtt ezen a napon látogatott el Debrecenbe II. János Pál pápa.

Augusztus 20. Szt. István király, Magyarország fővédőszentjének ünnepén 18 órai kezdettel lesz szentmise.

Augusztus 28-án egyházközségünk fiataljainak ének és zenekara szolgál a vasárnapi szentmisén, mely iskolakezdő VeniSancte is egyben.

Minden hétfőn 16:30-tól a Mária Légió közösségi imaalkalma lesz templomunkban.

Augusztus kivételével Debrecenben tölti nyári szabadságát ifj. Németh Istán, a római Collegium Germanicum et Hungaricum 4. évfolyamot végzett növendéke. Lehetőségei szerint kántori szolgálatot teljesített és szeptember közepéig még fog is végezni templomunkban.

Figyelem !

Szeptember 4-én avatják szentté Rómában Teréz Anyát, azaz Kalkuttai Boldog Terézt.

A „Dicsértessék „ katolikus köszöntésről

kérdeztük híveinket. Íme a válaszok:

Véleményünk a katolikus köszönetről a következő: A keresztények egymás között a vallásos köszönettel nem csak egymást üdvözlik, hanem hitvallást is tesznek. A katolikusok imádságot mondanak: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Az illő válasz erre: Mindörökké. Ámen! Véleményünk szerint ezt a köszönési formát a mai világban néhány esetben használjuk: -a papok köszöntésére, - a misére érkező, illetve távozó hívek egymás között, -a miséről hazaérkezéskor az otthon maradóknak, nagyobb keresztény ünnepek esetén rokon látogatáskor, az egyházi iskolákban is így köszönnek a tanulók és tanárok. Minden vallási felekezetnek megvan a maga köszönési formája: - Dicsőség Jézus Krisztusnak! - Dicsőség mindörökké! (görög katolikus), - Áldás, békesség! - Áldás, békesség! (református) Az utcán nem elterjedt ez a köszönési forma az ismerősök között, de nem is lenne megfelelő, mivel nem ismerjük a vallási hovatartozásukat, ezért elegendő ha szívből a napszaknak megfelelően köszöntjük egymást. *Jubász Miklós*

Mikor felkértek, hogy írjak pár sort erről a katolikus köszöntésről, egy pillanatra megálltam. Mit tudok erről mondani? Hiszen magam is alig-alig köszönök így, templomban vagy épp ha összefutok valahol egy egyházi személlyel, de ez azért elég csekély a mindennapokhoz képest. A hívek egymás között ritkán használják, tapasztalataim szerint majdnem soha (természetesen akadnak kivételek). Mégis mit jelent

számomra? Nos ez egy nehéz kérdés: egy köszöntést, mellyel kifejezem Jézus iránti szeretetemet, és amivel meghívhatom embertársaimat, hogy közösen együtt dicsőíthessük az Istent. Számomra ez egyfajta összetartozást jelent, hogy az egyház részese lehetek. Eszembe jutott, svetitses diákként mennyiszer mondtam, iskolán belül/kívül ez volt az általános köszönés. Sokszor kaptuk a figyelmeztetést, hogy a „Dicsértessék!” önmagában nem köszönés, mondjuk végig rendesen a mondatot, de ha épp csak végigszaladunk a folyosón nehéz befejezni a végét. Így azonban a tartalmát és mondanivalóját is elvesztette idővel. Manapság mindig örömmel tölt el, amikor a „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” köszöntéssel élve érkezik rá a válasz: „Mindörökké. Ámen”

Sebők Ágnes

Hívek és papok szájából egyre ritkábban hallható ez a köszöntés. Profán üdvözlési formák szorítják ki a mindennapokból. A Szentírásban, kiváltképp a zsoltárokban szép számmal található felszólítás az Isten dicséretére, amit az istenhívők már az ókorban, még jóval az Egyház születése előtt megfogadtak és komolyan vettek, csakúgy mint később a krisztushívők, századokon át, napjainkig.

A 135. zsoltár első sorának felhívásához: "Dicsőítsétek az Úr nevét ti, az Úr szolgálói, dicsérjétek és magasztaljátok őt." illeszthető az Izaiás könyvében található igen fontos megállapítás, hogy ti.: "mi csak a Te nevedet dicsérjük". (Iz. 26,13) azaz nem dicsőítünk, vagy magasztalunk gyarló, sőt bűnös - és éppen ezért méltatlan - világi hatalmasságokat, sztárokat stb., kik rendszerint bukott csillagként végzik. Soli Deo gloria! - Egyedül Istené a dicsőség!

A Szentháromság második személyének szóló dicséret megokolása Szt. Pál apostolnak a filippi hívekhez írt levelében olvasható (Fil. 2,6-11). Jézus, miután kiüresítette, majd megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig " Isten felmagasztalta [Őt] és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr!" Ez képezi a „Dicsértessék” biblikus megalapozását !

Az istendicséret (pontosabban a Fiúisten dicséretének) mindennapi (sőt: naponként többszöri) alkalmazásra szánt tömörített formája a "Dicsértessék" , a katolikus megújulás korában terjedt el, s később mint katolikus köszöntés vált ismertté. Elterjesztése leginkább a Jézus Társaság tagjainak köszönhető, akiknek rendjében a "Mindent Isten nagyobb dicsőségére!" jelszóra formálódott életelv uralkodott. Meggyökeresedését az is elősegítette, hogy V. Sixtus óta 50 napi búcsút nyertek, akik e köszöntéssel éltek, sőt XIII. Benedek még ennél is hosszabb idejű részleges búcsút engedélyezett számukra.

Takács József

Zarándokutunk a Siracusai Könnyező Szűzanya kegyhelyére

Nagy lelkesedéssel és izgalommal indultunk zarándok utunkra. Padovába Szent Antalhoz már ismerősként érkeztünk. A bazilikában megtartott mise után, Szt. Antal szobrához siettünk, hogy a fényesre simogatott kezét mi is megérintessük.

Zarándoklatunk tovább Bolognába vezetett, ahol városnézésen vettünk részt (Szent István Bazilika, Ferde-torony).

Utunk egyik fontos állomás helyén, Rómában, egy egész napot töltöttünk, ahol a szentmisénket az Isteni Irgalmasságról elnevezett templomban tartottuk. Majd imádkozva tettük meg utunkat az Irgalmasság Évében a Szent Péter Bazilikához, az erre külön kialakított úton. Nekem ezen az úton teljesen olyan élményem volt, mint amikor Máriapócsra megérkezünk gyalogosan, végig sort álltak nekünk, és keresztet vetettek mikor közel értünk. Negyedik nap Nápoly következett, ahol a Vezúvot jártuk körbe és a Szent Januarius Dómot néztük meg, aminek magyar vonatkozása is van. A szentmise után megnéztük a kápolnákat. Nagy hatást rám az Ókeresztény kápolna tette. A következő napon áthajóztunk Szicíliába, ahol Taorminában szentmisével egybekötött városnézésen vettünk részt és végre elérkezett a várva várt nap, megérkeztünk Siracusába. Vártam, hogy milyen hatással lesz rám a könnyező Szűzanya szobor. Ugyanolyan hatással lesz rám, mint a Máriapócsi Szűzanya? A templomban végzett szentmise alatt végig a Könnyező Szűzanya szobrát figyeltem és nekem is megindultak a könnyeim, hálát adva a Szűzanyának a sok jóért, amivel a családomat segíti és imáimból kértem további áldását. A mise után egészen közel mentem a szoborhoz és meghatódva imádkoztam, és nem bántam volna, ha egy kicsit megáll az idő és tovább maradhatunk. Nagy öröm volt számomra megérkezni San Giovanni Rotondóba, ahol Pió atya sírhelyén mondhattuk imáját: múltamat irgalmasságodba-, jelenemet szeretetedbe ajánlom, jövőmet pedig gondviselésedre bízom.

Az út során annyi sok élményben volt részünk, hogy csak a legfontosabbakat tudtam itt kiemelni, /a szabadban tartott szentmisékről még nem is írtam, ami számomra a zarándoklatok egyik legszebb eseménye/ Ahhoz, hogy mindent leírjak több oldalra lenne szükségem. Remélem András Atya nem adja fel a további zarándoklatok szervezését, mert ilyen lelki élményekben egyéni szervezésben nem tudunk részt venni. Köszönet érte, a sok fáradságért, kitartásáért.

Kotánné Sándor Ibohya

Közlemény

A plébánia szeretetszolgálati céljaira szánt ruhaadományok átvétele helyhiány miatt átmenetileg szünetel. Régi kápolnánkban a tároló kapacitás megtelt. Köszönjük a beérkezett adományokat, sokaknak tudunk segíteni és örömet szerezni általuk.

A következő osztás időpontja szeptember 3-án, szombaton 14 órától lesz az Angyalföld tér 11. szám alatt.

Pallagné Ruszkaabányai Ágnes, a plébániai Karitás vezető

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

augusztus 21. (évközi 21. vasárnap): Asztalos család

augusztus 28. (évközi 22. vasárnap): ifjúság

szeptember 4. (évközi 23. vasárnap): Nyakacska család

szeptember 11. (évközi 24. vasárnap): nyugdíjasok

Megér egy mosolyt

Két kötéláncos artista házasodik. A plébános az esketési beszédben egyebek között ezt mondja: - Az Úristen óvó keze mindig legyen fölöttetek!

Mire a férj: - Alattunk atyám, alattunk!